

Dziennik Urzędowy L 264

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

25 września 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1365/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi i uchylające dyrektywę Rady 80/1119/EWG 1
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1366/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 w zakresie roku bazowego dotyczącego przydziału kontyngentów wodorochlorofluorowęglowodorów w odniesieniu do Państw Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. 12
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty 13
- ★ Dyrektywa 2006/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie jakości wód słodkich wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb ⁽¹⁾ ... 20
- ★ Dyrektywa 2006/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 77/91/EWG w sprawie tworzenia spółek akcyjnych i utrzymywania oraz zmian wysokości ich kapitału ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1365/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 września 2006 r.

w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi i uchylające dyrektywę Rady 80/1119/EWG

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 285 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wody śródlądowe są ważną częścią sieci transportowej Wspólnoty, a promowanie transportu wodami śródlądowymi jest jednym z celów wspólnej polityki transportowej, zarówno z powodów opłacalności, jak i w celu ograniczenia zużycia energii oraz wpływu transportu na środowisko naturalne, zgodnie z Białą Księgą Komisji w sprawie Europejskiej polityki transportowej na 2010 r.: czas na decyzję.
- (2) Komisja potrzebuje statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi celem monitorowania i rozwijania wspólnej polityki transportowej, jak również elementów związanych z transportem w politykach regionalnych oraz w politykach dotyczących sieci transeuropejskich.
- (3) Statystyki dotyczące transportu wodami śródlądowymi są gromadzone na mocy dyrektywy Rady 80/1119/EWG z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie sprawozdań statystycznych dotyczących przewozu towarów wodami śródlądowymi ⁽²⁾, która przestała odpowiadać obecnym potrzebom w tej dziedzinie. Dlatego też właściwe jest zastąpienie tej dyrektywy nowym instrumentem o szerszym zakresie oraz o większej skuteczności.
- (4) W związku z tym dyrektywa 80/1119/EWG powinna zostać uchylona.

- (5) Statystyki wspólnotowe dotyczące wszelkich środków transportu należy gromadzić zgodnie ze wspólnymi koncepcjami i standardami w celu osiągnięcia możliwie najpełniejszej porównywalności różnych rodzajów transportu.
- (6) Nie we wszystkich państwach członkowskich dokonuje się transportu wodami śródlądowymi i z tego też względu zakres obowiązywania niniejszego rozporządzenia ogranicza się do tych państw członkowskich, w których stosuje się tę formę transportu.
- (7) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie stworzenie wspólnych standardów statystycznych umożliwiających tworzenie zharmonizowanych danych, nie może być w odpowiedni sposób osiągnięty przez państwa członkowskie i w związku z tym może być on lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (8) Rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty ⁽³⁾ stanowi ramy referencyjne dla przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁴⁾.
- (10) Skonsultowano się z Komitetem ds. Programu Statystycznego ustanowionym na mocy decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom ⁽⁵⁾, zgodnie z art. 3 tej decyzji,

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 15.12.1980, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 47.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa wspólne zasady tworzenia wspólnotowych statystyk dotyczących transportu wodami śródlądowymi.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) statystyki dotyczące transportu wodami śródlądowymi na ich terytorium.

2. Państwa członkowskie, w których całkowity wolumen towarów transportowanych rocznie wodami śródlądowymi w ramach transportu krajowego, międzynarodowego lub tranzytu przekracza milion ton, przekazują statystyki, o których mowa w art. 4 ust. 1.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie, w których nie występuje międzynarodowy lub tranzytowy transport wodami śródlądowymi, ale w których całkowity wolumen towarów transportowanych rocznie wodami śródlądowymi w ramach transportu krajowego przekracza milion ton, przekazują statystyki wymagane na mocy art. 4 ust. 2.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) przewozu towarów statkami o nośności poniżej 50 ton;
- b) statków wykorzystywanych głównie do przewozu pasażerów;
- c) statków wykorzystywanych do przepraw promowych;
- d) statków wykorzystywanych wyłącznie w celach niekomercyjnych przez administracje portowe oraz organy publiczne;
- e) statków wykorzystywanych wyłącznie do bunkrowania lub magazynowania;
- f) statków niewykorzystywanych do przewozu towarów, takich jak statki rybackie, pogłębiarki, okręty szkoleniowe, łodzie mieszkalne i jednostki rekreacyjne.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „żeglowne wody śródlądowe” oznaczają szlaki wodne niebędące częścią wód morskich, po których mogą poruszać się statki o nośności nie mniejszej niż 50 ton przy normalnym obciążeniu. Termin ten obejmuje zarówno żeglowne rzeki i jeziora, jak i żeglowne kanały;

b) „statek żeglugi śródlądowej” oznacza jednostkę pływającą zaprojektowaną w celu transportowania towarów lub do transportu publicznego pasażerów żeglownymi wodami śródlądowymi;

c) „przynależność państwowa statku” odnosi się do kraju, w którym zarejestrowany jest statek żeglugi śródlądowej.

Artykuł 4

Gromadzenie danych

1. Dane są gromadzone zgodnie z tabelami zamieszczonymi w załącznikach A–D.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 3, dane są gromadzone zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku E.

3. Dla celów niniejszego rozporządzenia towary klasyfikuje się zgodnie z załącznikiem F.

Artykuł 5

Przekazywanie danych

1. Pierwszy okres obserwacji rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2007 r. Przekazywanie danych odbywa się niezwłocznie i nie później niż pięć miesięcy po zakończeniu stosownego okresu obserwacji.

2. W ciągu trzech pierwszych lat stosowania niniejszego rozporządzenia termin przekazania danych, o którym mowa w ust. 1, może zostać wydłużony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2. Maksymalny termin przekazania danych łącznie z jakimkolwiek przyznanym przedłużeniem nie przekracza ośmiu miesięcy.

Przypadki, w których termin przekazania danych ulega przedłużeniu, określono w załączniku G.

Artykuł 6

Rozpowszechnianie danych

Statystyki wspólnotowe oparte na danych, o których mowa w art. 4, są rozpowszechniane z częstotliwością podobną do wyznaczonej na przekazywanie danych przez państwa członkowskie.

Artykuł 7

Jakość danych

1. Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2, wymagania metodologiczne oraz kryteria ustanowione w celu zapewnienia jakości otrzymywanych danych.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia jakości przekazywanych danych.

3. Komisja (Eurostat) dokonuje oceny jakości przekazywanych danych. państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie zawierające informacje i dane, których Komisja może wymagać w celu zweryfikowania jakości przekazywanych danych.

Artykuł 8

Sprawozdanie dotyczące wdrożenia

Do dnia 15 października 2009 r. oraz po konsultacji z Komitetem ds. Programu Statystycznego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to w szczególności:

- a) zawiera ocenę korzyści odniesionych przez Wspólnotę, państwa członkowskie oraz dostawców i użytkowników informacji statystycznych dzięki tworzonym statystykom w porównaniu z ich kosztami;
- b) zawiera ocenę jakości tworzonych statystyk;
- c) określa obszary potencjalnej poprawy oraz zmiany uznane za niezbędne w świetle otrzymanych wyników.

Artykuł 9

Środki wykonawcze

Środki służące wdrożeniu niniejszego rozporządzenia, łącznie ze środkami uwzględniającymi trendy gospodarcze i techniczne, są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2. Środki takie obejmują:

- a) dostosowanie progu objęcia statystykami transportu wodami śródlądowymi (art. 2);
- b) dostosowanie definicji głównych i przyjęcie definicji dodatkowych (art. 3);
- c) dostosowanie zakresu gromadzenia danych oraz treści załączników (art. 4);

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

- d) uzgodnienia w sprawie przekazywania danych Komisji (Eurostatowi), obejmujące standardy dotyczące wymiany danych (art. 5);
- e) uzgodnienia dotyczące rozpowszechniania wyników przez Komisję (Eurostat) (art. 6);
- f) opracowywanie i publikowanie wymogów i kryteriów metodologicznych (art. 7).

Artykuł 10

Procedura komitetu

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Programu Statystycznego ustanowiony na mocy art. 1 decyzji 89/382/EWG, Euratom.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 11

Przepisy przejściowe i uchylene

1. Państwa członkowskie przekazują dane statystyczne za rok 2006 zgodnie z dyrektywą 80/1119/EWG.
2. Dyrektywa 80/1119/EWG traci moc z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

Tabela A1. Transport towarów ze względu na rodzaj towarów (dane roczne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„A1”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Kraj/region załadunku	2-literowe lub 4-alfanumeryczne	Kod krajowy ISO lub NUTS2	
Kraj/region rozładunku	2-literowe lub 4-alfanumeryczne	Kod krajowy ISO lub NUTS2	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Rodzaj towarów	2-cyfrowe	NST 2000	
Rodzaj opakowania	1-cyfrowe	1 = Towary w kontenerach 2 = Towary nie w kontenerach	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-Km			Tony-km

ZAŁĄCZNIK B

Tabela B1. Transport ze względu na przynależność państwową i rodzaj statku (dane roczne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„B1”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Kraj/region załadunku	2-literowe lub 4-alfanumeryczne	Kod krajowy ISO lub NUTS2	
Kraj/region rozładunku	2-literowe lub 4-alfanumeryczne	Kod krajowy ISO lub NUTS2	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Rodzaj statku	1-cyfrowe	1 = Barka z własnym napędem 2 = Barka bez własnego napędu 3 = Barka tankowiec z własnym napędem 4 = Barka tankowiec bez własnego napędu 5 = Inny statek transportowy	
Przynależność państwowa statku	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-Km			Tony-km

Tabela B2. Ruch statków (dane roczne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„B2”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Liczba załadowanych statków			Statki
Liczba pustych statków			Statki
Statek-Km (załadowane statki)			Statek-km
Statek-Km (puste statki)			Statek-km

Uwaga: Przekazanie danych wspomnianych w powyższej tabeli B2 nie jest obowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK C

Tabela C1. Transport kontenerowy ze względu na rodzaj towarów (dane roczne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„C1”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Kraj/region załadunku	2-literowe lub 4-alfanumeryczne	Kod krajowy ISO lub NUTS2	
Kraj/region rozładunku	2-literowe lub 4-alfanumeryczne	Kod krajowy ISO lub NUTS2	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Transit	
Rozmiar kontenerów	1-cyfrowe	1 = 20' jednostek ładunku 2 = 40' jednostek ładunku 3 = jednostek ładunku > 20' i < 40' 4 = jednostek ładunku > 40'	
Status załadowania	1-cyfrowe	1 = Załadowane kontenery 2 = Puste kontenery	
Rodzaj towarów	2-cyfrowe	NST 2000	
Przetransportowane tony (*)			Tony
Tony-Km (*)			Tony-km
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Tylko w odniesieniu do załadowanych kontenerów.

ZAŁĄCZNIK D

Tabela D1. Transport ze względu na przynależność państwową statków (dane kwartalne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„D1”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Kwartał	2-alfanumeryczne	„Q1, Q2, Q3, Q4”	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Przynależność państwowa statku	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Przetransportowane tony			Tony
Tony-Km			Tony-km

Tabela D2. Transport kontenerowy ze względu na przynależność państwową statków (dane kwartalne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„D2”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Kwartał	2-alfanumeryczne	„Q1, Q2, Q3 lub Q4”	
Rodzaj transportu	1-cyfrowe	1 = Krajowy 2 = Międzynarodowy (oprócz tranzytu) 3 = Tranzyt	
Przynależność państwowa statku	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Status załadowania	1-cyfrowe	1 = Załadowane kontenery 2 = Puste kontenery	
Przetransportowane tony (*)			Tony
Tony-Km (*)			Tony-km
TEU			TEU
TEU-Km			TEU-km

(*) Tylko w odniesieniu do załadowanych kontenerów.

ZAŁĄCZNIK E

Tabela E1. Transport towarów (dane roczne)

Elementy	Szczegóły kodowania	Nomenklatura	Jednostka
Tabela	2-alfanumeryczne	„E1”	
Kraj przedstawiający sprawozdanie	2-literowe	Kod krajowy ISO	
Rok	4-cyfrowe	„rrrr”	
Przetransportowane tony ogółem			Tony
Tony-km ogółem			Tony-km

ZAŁĄCZNIK F

Nomenklatura towarów

NST-2000

NST-2000 grupy	Opis towarów	Ze względu na produkty w podziale CPA (Klasyfikacja Towarów według Działalności)
01	Produkty rolnictwa, łowiectwa i leśnictwa, ryby i pozostałe produkty rybactwa	01, 02, 05
02	Węgiel kamienny i brunatny (lignit), torf, ropa naftowa i gaz ziemny, uran i tor	10, 11, 12
03	Rudy metali i inne produkty górnictwa i kopalnictwa	13, 14
04	Produkty spożywcze, napoje i tytoń	15, 16
05	Tekstylia i wyroby włókiennicze, skóra i produkty skórzane	17, 18, 19
06	Drewno i wyroby z drewna oraz z korka (z wyłączeniem mebli); artykuły ze słomy z materiałów do wyplatania; masa włóknista, papier i wyroby z papieru; artykuły papiernicze piśmienne i zapisane nośniki informacji	20, 21, 22
07	Koks, produkty rafinacji ropy naftowej i paliwo jądrowe	23
08	Chemikalia, wyroby chemiczne i włókna sztuczne; wyroby z gumy i z tworzyw sztucznych	24, 25
09	Inne niemetaliczne wyroby mineralne	26
10	Podstawowe metale; wyroby metalowe gotowe, z wyłączeniem maszyn i urządzeń	27, 28
11	Maszyny i urządzenia gdzie indziej niesklasyfikowane, maszyny biurowe i komputery; maszyny i aparaty elektryczne gdzie indziej niesklasyfikowane; urządzenia radiowe, telewizyjne i komunikacyjne, instrumenty medyczne, precyzyjne i optyczne; zegarki i zegary	29, 30, 31, 32, 33
12	Sprzęt transportowy	34, 35
13	Meble, wyroby pozostałe gdzie indziej niesklasyfikowane	36
14	Surowce wtórne; odpady komunalne i inne odpady gdzie indziej niesklasyfikowane w CPA	37 + odpady komunalne (jako wkład do CPA dział 90) i inne odpady gdzie indziej niesklasyfikowane w CPA
15	Listy, paczki Uwaga: ten dział zwykle stosowany jest w odniesieniu do towarów transportowanych przez instytucje pocztowe i wyspecjalizowane firmy kurierskie w NACE sekcja 1 grupa 64.	
16	Wyposażenie i materiały wykorzystywane w transporcie towarów Uwaga: ten dział obejmuje takie produkty, jak puste kontenery, palety, pudła, skrzynie i kosze na kółkach. Obejmuje on również pojazdy stosowane do przechowywania towarów, które same są przewożone innym pojazdem. Istnienie kodu dla tego rodzaju materiałów nie przesądza odpowiedzi na pytanie, czy tego rodzaju materiały należy zaliczyć do „towarów”. Zależy to od reguł gromadzenia danych dla każdego środka transportu.	

NST-2000 grupy	Opis towarów	Ze względu na produkty w podziale CPA (Klasyfikacja Towarów według Działalności)
17	Towary przewiezione podczas przeprowadzek domowych i biurowych, bagaż transportowany oddzielnie od pasażerów, pojazdy silnikowe przewożone do naprawy; inne towary nierynkowe gdzie indziej nie sklasyfikowane	
18	Towary pogrupowane: zbiór różnych rodzajów towarów transportowanych razem Uwaga: niniejszy dział wykorzystywany jest w przypadkach gdy nie uznaje się za właściwe przypisanie towarów oddzielnie do grup 01-16.	
19	Towary niedające się zaklasyfikować: towary, których z jakichkolwiek powodów nie można przypisać do grup 01-16 Uwaga: niniejszy dział obejmuje towary, w przypadku których jednostka składająca sprawozdanie nie posiada informacji na temat rodzaju transportowanych towarów.	
20	Inne towary gdzie indziej niesklasyfikowane Uwaga: niniejszy dział obejmuje jedynie towary, których nie można przypisać do żadnej z grup 01-19. Ponieważ grupy 01-19 powinny objąć wszystkie przewidywalne kategorie transportowanych towarów, korzystanie z grupy 20 powinno odbywać się w wyjątkowych przypadkach i taka sytuacja może wskazać na potrzebę dalszej kontroli danych przekazanych w tym dziale.	

ZAŁĄCZNIK G

Przedłużenia terminu przekazania danych (art. 5 ust. 2)

Państwo członkowskie	Przedłużony okres na przekazanie danych po zakończeniu okresu obserwacji	Ostatni rok zastosowania przedłużonego okresu
Belgia	8 miesięcy	2009

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1366/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 6 września 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 w zakresie roku bazowego dotyczącego przydziału kontyngentów wodorochlorofluorowęglowodorów w odniesieniu do Państw Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽³⁾ przyjmuje rok 1999 za rok bazowy w odniesieniu do przyznawania kontyngentów wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC). Rynek HCFC w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich uległ znaczącym zmianom od roku 1999, w związku z pojawieniem się nowych podmiotów gospodarczych i zmianami w udziałach w rynku. Przyjęcie roku 1999 za rok bazowy w odniesieniu do przyznawania kontyngentów HCFC w tych nowych Państwach Członkowskich spowodowałoby pozbawienie wielu podmiotów gospodarczych kontyngentu przywozowego. Mogłoby to zostać uznane za arbitralne, a także spowodować naruszenie zasad niedyskryminacji oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- (2) Co do zasady, kontyngenty powinny być ustalone w oparciu o najnowsze i najbardziej reprezentatywne dostępne dane liczbowe w celu uniknięcia wykluczenia części

importerów w nowych Państwach Członkowskich. Z tego względu wskazane byłoby wybrać te lata, za które dostępne są najnowsze dane. Dla jak najlepszego odzwierciedlenia sytuacji handlowej na rynku HCFC w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich jako podstawa dla podmiotów gospodarczych z tych państw powinny być stosowane średnie udziały w rynku w latach 2002 i 2003.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 3 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 dodaje się następującą literę:

- „i) w drodze odstępstwa od lit. h), każdy producent i importer w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji zapewnia, że obliczony poziom dla wodorochlorofluorowęglowodorów wprowadzanych przez niego do obrotu lub używanych do celów własnych, wyrażony w procentach obliczonych poziomów określonych w lit. b), d), e) i f), nie przekracza średniego procentowego udziału w rynku w latach 2002 i 2003.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 9.5.2006, str. 33.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 27 czerwca 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 29/2006 (Dz.U. L 6 z 11.1.2006, str. 27).

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1367/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 6 września 2006 r.****w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu, w świetle wspólnego projektu zatwierdzonego przez komitet pojedynczy w dniu 22 czerwca 2006 r. ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy prawne Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska mają na celu przyczynianie się, między innymi, do zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego oraz do ochrony zdrowia ludzkiego, wspierając w ten sposób zrównoważony rozwój.
- (2) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽³⁾ podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiednich informacji dotyczących środowiska i skutecznych możliwości udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających znaczenie dla środowiska, zwiększając w ten sposób odpowiedzialność i przejrzystość podejmowania decyzji i przyczyniając się do podnoszenia świadomości społecznej oraz wsparcia dla podejmowanych decyzji. Ponadto, podobnie jak poprzednie programy ⁽⁴⁾, zachęca on do bardziej skutecznego wprowadzania w życie i stosowania przepisów prawnych Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska, w tym do egzekwowania zasad wspólnotowych i podejmowania działań przeciwko naruszeniom przepisów prawnych Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 52.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 612), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 lipca 2005 r. (Dz.U. C 264 E z 25.10.2005, str. 18) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 lipca 2006 r.

⁽³⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ Czwarty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. C 328 z 7.12.1987, str. 1), Piąty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. C 138 z 17.5.1993, str. 1).

- (3) W dniu 25 czerwca 1998 r. Wspólnota podpisała Konwencję Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (zwaną dalej „Konwencją z Aarhus”). Wspólnota zatwierdziła Konwencję z Aarhus w dniu 17 lutego 2005 r. ⁽⁵⁾. Przepisy prawa wspólnotowego powinny być zgodne z tą Konwencją.

- (4) Wspólnota przyjęła już wiele przepisów prawnych, które podlegają zmianom i które przyczyniają się do osiągnięcia celów Konwencji z Aarhus. Powinny zostać przyjęte przepisy dotyczące stosowania wymogów tej Konwencji do instytucji i organów Wspólnoty.

- (5) Właściwe jest uwzględnienie trzech filarów Konwencji z Aarhus, a mianowicie dostępu do informacji, udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, w jednym akcie prawnym oraz ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących celów i definicji. Przyczynia się to do zracjonalizowania przepisów prawnych i do zwiększenia przejrzystości w zakresie środków wykonawczych podejmowanych w odniesieniu do instytucji i organów Wspólnoty.

- (6) Jako ogólną zasadę przyjmuje się, że prawa gwarantowane w ramach trzech filarów Konwencji z Aarhus przysługują bez dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, narodowość lub miejsce zamieszkania.

- (7) Konwencja z Aarhus zawiera szeroką definicję władz publicznych, przy czym podstawowa koncepcja zakłada, że wszędzie tam, gdzie sprawowana jest władza publiczna, jednostkom i ich organizacjom powinny przysługiwać prawa. Dlatego konieczne jest, aby instytucje i organy Wspólnoty objęte niniejszym rozporządzeniem zostały zdefiniowane w tak samo szeroki i funkcjonalny sposób. Zgodnie z Konwencją z Aarhus instytucje i organy Wspólnoty mogą być wyłączone z zakresu stosowania Konwencji w przypadkach, gdy działają one jako władza sądownicza lub ustawodawcza. Niemniej jednak, ze względu na zachowanie spójności z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽⁶⁾, przepisy w sprawie dostępu do informacji dotyczących środowiska powinny mieć zastosowanie do instytucji i organów Wspólnoty działających jako władza ustawodawcza.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE (Dz.U. L 124 z 17.5.2005, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

- (8) Definicja informacji dotyczącej środowiska zawarta w niniejszym rozporządzeniu obejmuje informacje dotyczące stanu środowiska, niezależnie od ich formy. Definicja ta, która została dostosowana do definicji przyjętej do celów dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ⁽¹⁾, jest tej samej treści, co definicja ustanowiona w Konwencji z Aarhus. Definicja „dokumentu” zawarta w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 obejmuje informacje dotyczące środowiska w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.
- (9) Właściwe jest, aby niniejsze rozporządzenie zawierało definicję planów i programów odnoszących się do środowiska, biorąc pod uwagę postanowienia Konwencji z Aarhus, równoległe z podejściem realizowanym w odniesieniu do obowiązków państw członkowskich na mocy obowiązującego prawa WE. „Plany i programy odnoszące się do środowiska” powinny zostać zdefiniowane w odniesieniu do ich wkładu w osiągnięcie lub ich prawdopodobnego znaczącego wpływu na osiągnięcie celów i priorytetów wspólnotowej polityki w zakresie ochrony środowiska. Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ustanawia cele wspólnotowej polityki ochrony środowiska i działania planowane dla osiągnięcia tych celów na okres dziesięcioletni, poczynając od dnia 22 lipca 2002 r. Pod koniec tego okresu powinien zostać przyjęty kolejny program działań w zakresie środowiska naturalnego.
- (10) Ze względu na to, że prawo ochrony środowiska stale się rozwija, definicja prawa ochrony środowiska powinna odnosić się do celów wspólnotowej polityki w zakresie ochrony środowiska określonych w Traktacie.
- (11) Powinna istnieć możliwość poddawania indywidualnie adresowanych aktów administracyjnych, które są prawnie wiążące i mają skutki zewnętrzne, wewnętrznej procedurze odwoławczej. Podobnie, zaniechania powinny podlegać tej samej procedurze, w przypadku gdy na mocy prawa ochrony środowiska istnieje obowiązek przyjęcia aktu administracyjnego. Biorąc pod uwagę, że akty przyjmowane przez instytucję lub organ Wspólnoty działający jako władza sądownicza lub ustawodawcza mogą być wyłączone spod tej procedury, to samo powinno mieć zastosowanie do innych procedur wyjaśniających, gdy instytucja lub organ Wspólnoty działa jako administracyjny organ odwoławczy zgodnie z postanowieniami Traktatu.
- (12) Konwencja z Aarhus wzywa do zapewnienia społeczeństwu dostępu do informacji dotyczących środowiska na wniosek lub poprzez aktywne rozpowszechnianie informacji przez władze objęte Konwencją. Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ma zastosowanie do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, jak również do agencji i podobnych organów ustanowionych na mocy aktu prawnego Wspólnoty. Rozporządzenie to ustala zasady dla tych instytucji, które w dużej mierze są zgodne z zasadami ustanowionymi w Konwencji z Aarhus. Konieczne jest rozszerzenie zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 na wszystkie pozostałe instytucje i organy Wspólnoty.
- (13) Niezbędne jest uwzględnienie w niniejszym rozporządzeniu tych postanowień Konwencji z Aarhus, które nie są zawarte, w całości lub w części, w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001, w szczególności tych odnoszących się do gromadzenia i rozpowszechniania informacji dotyczących środowiska.
- (14) Dobra jakość informacji dotyczących środowiska jest niezbędna dla skuteczności prawa publicznego dostępu do tych informacji. Dlatego też właściwe jest wprowadzenie przepisów zobowiązujących instytucje i organy Wspólnoty do zapewnienia takiej jakości.
- (15) W przypadku gdy rozporządzenie WE nr 1049/2001 przewiduje wyjątki, powinny one mieć zastosowanie, z zastrzeżeniem bardziej szczegółowych przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących wniosków o dostęp do informacji dotyczących środowiska. Podstawy odmowy dostępu do informacji dotyczących środowiska powinny podlegać wykładni zawężającej, biorąc pod uwagę interes publiczny, któremu służy ujawnienie, oraz to, czy wnioskowane informacje mają związek z emisjami do środowiska. Termin „interesy handlowe” obejmuje umowy o poufności zawarte przez instytucje lub organy działające jako władze bankowe.
- (16) Zgodnie z decyzją nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. ustanawiającą sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie ⁽²⁾ została już utworzona na poziomie Wspólnoty sieć służąca promowaniu współpracy i koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi, przy wsparciu Komisji, w celu usprawnienia zapobiegania i kontroli szeregu chorób zakaźnych we Wspólnocie. Decyzja nr 1786/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ przyjmuje program działań wspólnotowych w dziedzinie zdrowia publicznego, który uzupełnia polityki krajowe. Podniesienie poziomu informacji i wiedzy w zakresie rozwoju zdrowia publicznego oraz zwiększenie możliwości szybkiego i skoordynowanego reagowania na zagrożenia dla zdrowia, stanowiące elementy tego programu, są celami w pełni zgodnymi z wymogami Konwencji z Aarhus. Dlatego też niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla decyzji nr 2119/98/WE i decyzji nr 1786/2002/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 3.10.1998, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

- (17) Konwencja z Aarhus wymaga, aby Strony przyjęły przepisy pozwalające społeczeństwu uczestniczyć w przygotowywaniu planów i programów odnoszących się do środowiska. Przepisy takie muszą zawierać uzasadnione ramy czasowe dla informowania społeczeństwa o danym procesie decyzyjnym mającym znaczenie dla środowiska. Udział społeczeństwa, aby mógł być skuteczny, musi mieć miejsce na wczesnym etapie, gdy wszystkie opcje są otwarte. Przy ustanawianiu przepisów dotyczących udziału społeczeństwa instytucje i organy Wspólnoty powinny określić zakres podmiotowy społeczeństwa mogącego brać udział. Konwencja z Aarhus wymaga również od Stron dołożenia starań, aby w odpowiednim zakresie stworzyły możliwości udziału społeczeństwa w przygotowywaniu polityk odnoszących się do środowiska.
- (18) Artykuł 9 ust. 3 Konwencji z Aarhus zapewnia dostęp do procedur sądowych lub innych procedur odwoławczych umożliwiających kwestionowanie działań i zaniechań osób prywatnych i władz publicznych naruszających przepisy prawa ochrony środowiska. Przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości powinny być zgodne z Traktatem. W tym kontekście właściwe jest, aby niniejsze rozporządzenie dotyczyło jedynie działań i zaniechań władz publicznych.
- (19) W celu zapewnienia odpowiednich i skutecznych środków odwoławczych, w tym postępowań odwoławczych przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu, właściwe jest, aby działania instytucji lub organu Wspólnoty, który wydał akt podlegający odwołaniu lub który, w przypadku zarzutu zaniechania administracyjnego, zaniechał działania, miał możliwość ponownego rozpatrzenia swojej wcześniejszej decyzji lub podjęcia działania w przypadku zaniechania.
- (20) Organizacje pozarządowe działające w dziedzinie ochrony środowiska, które spełniają określone kryteria mające w szczególności na celu zagwarantowanie, aby były one organizacjami niezależnymi, które wypełniają ciężący na nich obowiązek sprawozdawczości i które wykazały, że ich podstawowym celem jest promowanie ochrony środowiska, powinny być uprawnione do żądania wszczęcia wewnętrznej procedury odwoławczej na poziomie Wspólnoty w odniesieniu do przyjętych aktów lub zaniechań w zakresie prawa ochrony środowiska przez instytucję lub organ Wspólnoty, w celu ponownego rozważenia takiego aktu lub zaniechania przez taką instytucję lub organ Wspólnoty.
- (21) W przypadku gdy wcześniejsze wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej były nieskuteczne, zainteresowana organizacja pozarządowa powinna mieć możliwość wniesienia skargi do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu.
- (22) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi na mocy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i ustanowionymi w Kartie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 37,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do realizacji zobowiązań wynikających z Konwencji EKG ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zwaną dalej „Konwencją z Aarhus”, poprzez ustanowienie przepisów regulujących zastosowanie postanowień Konwencji do instytucji i organów Wspólnoty, w szczególności poprzez:

- zagwarantowanie prawa dostępu do informacji dotyczących środowiska, otrzymanych lub udzielonych przez instytucje lub organy Wspólnoty i znajdujących się w ich posiadaniu, oraz poprzez określenie podstawowych pojęć, warunków i praktycznych rozwiązań dla korzystania z tego prawa;
- zapewnienie, aby informacje dotyczące środowiska były sukcesywnie udostępniane i rozpowszechniane w społeczeństwie w celu osiągnięcia ich możliwie najszerszej systematycznej dostępności i rozpowszechnienia. W tym celu promuje się wykorzystanie w szczególności telekomunikacji informatycznej lub technologii elektronicznej, jeżeli są one dostępne;
- zapewnienie udziału społeczeństwa w odniesieniu do planów i programów odnoszących się do środowiska;
- zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska na poziomie wspólnotowym na warunkach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

2. Stosując przepisy niniejszego rozporządzenia, instytucje i organy Wspólnoty dokładają starań w celu udzielenia społeczeństwu wsparcia i udzielenia mu wskazówek w odniesieniu do dostępu do informacji, udziału w procesie podejmowania decyzji i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Artykuł 2

Definicje

- Do celów niniejszego rozporządzenia:
  - „wnioskodawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, występującą z wnioskiem o udostępnienie informacji dotyczących środowiska;
  - „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz stowarzyszenia, organizacje lub grupy takich osób;

- c) „instytucja lub organ Wspólnoty” oznacza każdą instytucję publiczną, organ, urząd lub agencję ustanowioną przez Traktat lub na jego podstawie, z wyjątkiem przypadków, gdy działają one jako władza sądownicza lub ustawodawcza. Jednakże przepisy tytułu II mają zastosowanie do instytucji lub organów Wspólnoty działających jako władza ustawodawcza;
- d) „informacja dotycząca środowiska” oznacza informację w formie pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub w innej formie materialnej, dotyczącą:
- stanu elementów środowiska, takich jak powietrze i atmosfera, woda, gleba, powierzchnia ziemi, krajobraz oraz obszary naturalne, w tym bagna, obszary przybrzeżne i morskie, biologiczna różnorodność i jej składniki, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań pomiędzy tymi elementami;
  - czynników, takich jak substancje, energia, hałas, promieniowanie lub odpady, w tym odpady radioaktywne, emisje, zrzuty i inne rodzaje zanieczyszczeń wprowadzanych do środowiska, które wpływają lub mogą wpływać na elementy środowiska, o których mowa w pkt i);
  - środków (w tym środków administracyjnych), takich jak polityki, przepisy prawne, plany, programy, porozumienia w sprawie ochrony środowiska, oraz działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy i czynniki, o których mowa w pkt i) i ii), jak również środków i działań, które mają na celu ochronę tych elementów;
  - sprawozdań na temat wykonania przepisów prawnych dotyczących ochrony środowiska;
  - analiz kosztów i korzyści oraz innych analiz gospodarczych i założeń wykorzystywanych w ramach środków i działań, o których mowa w pkt iii);
  - stanu ludzkiego zdrowia i bezpieczeństwa, w tym tam, gdzie to właściwe, skażenia łańcucha pokarmowego, warunków życia człowieka, obiektów kultury i budowl w stopniu, w jakim oddziałują na nie lub mogą oddziaływać: stan elementów środowiska, o których mowa w pkt i) lub – poprzez te elementy – czynniki i środki, o których mowa w pkt ii) oraz iii);
- e) „plany i programy odnoszące się do środowiska” oznaczają plany i programy, które:
- podlegają przygotowaniu i, w stosownych przypadkach, przyjęciu przez instytucję lub organ Wspólnoty;
  - są wymagane zgodnie z przepisami ustawodawczymi, wykonawczymi lub administracyjnymi; oraz
  - przyczyniają się do, lub mogą mieć znaczący wpływ na osiągnięcie celów wspólnotowej polityki w zakresie ochrony środowiska, takich jak cele ustanowione w Szóstym wspólnotowym programie działań w zakresie środowiska naturalnego lub w kolejnych ogólnych programach działań w zakresie środowiska naturalnego.

Ogólne programy działań w zakresie środowiska naturalnego uznaje się także za plany i programy odnoszące się do środowiska.

Niniejsza definicja nie obejmuje planów i programów finansowych lub budżetowych, to znaczy planów i programów ustanawiających sposób, w jaki określone projekty lub działania powinny być finansowane, lub odnoszących się do proponowanych budżetów rocznych, wewnętrznych programów pracy instytucji lub organu Wspólnoty lub planów i programów na wypadek awarii, których wyłącznym celem jest obrona cywilna;

- f) „prawo ochrony środowiska” oznacza przepisy prawne Wspólnoty, które bez względu na podstawę prawną przyczyniają się do realizacji celów polityki Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego, określonych w Traktacie: zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych oraz promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego;
- g) „akt administracyjny” oznacza każdy indywidualnie adresowany środek podejmowany w zakresie prawa ochrony środowiska przez instytucję lub organ Wspólnoty oraz mający prawnie wiążący charakter i skutek zewnętrzny;
- h) „zaniechanie administracyjne” oznacza zaniechanie przyjęcia aktu administracyjnego w rozumieniu lit. g) przez instytucję lub organ Wspólnoty.

2. Akty administracyjne i zaniechania administracyjne nie obejmują środków lub zaniechań instytucji lub organów Wspólnoty działających jako administracyjny organ odwoławczy, w ramach na przykład:

- artykułów 81, 82, 86 i 87 Traktatu (reguły konkurencji);
- artykułów 226 i 228 Traktatu (postępowanie w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego);
- artykułu 195 Traktatu (postępowanie prowadzone przez Rzecznika Praw Obywatelskich);
- artykułu 280 Traktatu (postępowanie prowadzone przez OLAF).

TYTUŁ II

DOŚTĘP DO INFORMACJI DOTYCZĄCYCH ŚRODOWISKA

Artykuł 3

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ma zastosowanie do wszelkich złożonych przez wnioskodawcę wniosków o uzyskanie dostępu do informacji dotyczących środowiska, będących w posiadaniu instytucji lub organów Wspólnoty, bez dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, narodowość lub miejsce zamieszkania, a w przypadku osób prawnych – bez dyskryminacji ze względu na zarejestrowaną siedzibę lub faktyczne główne miejsce prowadzenia działalności.

Do celów niniejszego rozporządzenia termin „instytucja” w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 należy rozumieć jako „instytucja lub organ Wspólnoty”.

Artykuł 4

Gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących środowiska

1. Instytucje i organy Wspólnoty porządkują informacje dotyczące środowiska, które mają znaczenie dla ich roli i które są w ich posiadaniu, w celu ich aktywnego i systematycznego rozpowszechniania w społeczeństwie, w szczególności za pomocą telekomunikacji informatycznej lub technologii elektronicznej zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Zapewniają one sukcesywne udostępnianie informacji dotyczących środowiska przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych, które są łatwo dostępne dla społeczeństwa poprzez publiczne sieci telekomunikacyjne. W tym celu powinny one zapisać znajdujące się w ich posiadaniu informacje dotyczące środowiska w bazach danych i wyposażać je w wyszukiwarki i inne formy oprogramowania mające na celu umożliwienie społeczeństwu odszukanie potrzebnych informacji.

Informacje udostępniane przy wykorzystaniu telekomunikacji informatycznej lub innej technologii elektronicznej nie muszą obejmować informacji zgromadzonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że są one już dostępne w formie elektronicznej. Instytucje i organy Wspólnoty wskazują w możliwie największym stopniu, gdzie znajdują się informacje zgromadzone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, które nie są dostępne w formie elektronicznej.

Instytucje i organy Wspólnoty dokładają wszelkich uzasadnionych starań w celu utrzymywania informacji dotyczących środowiska znajdujących się w ich posiadaniu w formach lub formatach, które mogą być łatwo powielane i dostępne z wykorzystaniem telekomunikacji informatycznej lub innych nośników elektronicznych.

2. Informacje dotyczące środowiska, które mają być udostępniane i rozpowszechniane, są odpowiednio aktualizowane. Obok dokumentów wyszczególnionych w art. 12 ust. 2 i 3 oraz w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 bazy danych lub rejestry zawierają:

- a) teksty międzynarodowych traktatów, konwencji lub umów oraz wspólnotowych przepisów prawnych, które dotyczą środowiska lub się do niego odnoszą, oraz polityki, plany i programy odnoszące się do środowiska;
- b) raporty dotyczące postępów we wdrażaniu aktów, o których mowa w lit. a), jeżeli są one opracowane lub przechowywane w formie elektronicznej przez instytucje lub organy Wspólnoty;
- c) działania podjęte w ramach postępowań w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego począwszy od uzasadnionej opinii wydanej zgodnie z art. 226 akapit 1 Traktatu;
- d) sprawozdania dotyczące stanu środowiska, o których mowa w ust. 4;

- e) dane lub podsumowania danych pochodzących z monitorowania działalności, która wpływa lub może mieć wpływ na środowisko;
- f) zezwolenia mające znaczny wpływ na środowisko oraz porozumienia dotyczące środowiska lub informacje na temat miejsca, gdzie można wystąpić o takie informacje lub uzyskać do nich dostęp;
- g) badania wpływu na środowisko oraz oceny ryzyka dotyczące elementów środowiska lub informacje na temat miejsca, gdzie można wystąpić o takie informacje lub uzyskać do nich dostęp.

3. W odpowiednich przypadkach instytucje i organy Wspólnoty mogą spełnić wymogi ust. 1 i 2, tworząc odnośniki do stron internetowych, na których można odnaleźć odpowiednie informacje.

4. Komisja zapewnia publikowanie i rozpowszechnianie, w regularnych odstępach czasu nieprzekraczających czterech lat, sprawozdania o stanie środowiska zawierającego informację na temat jakości środowiska i jego obciążeń.

Artykuł 5

Jakość informacji dotyczących środowiska

1. W ramach swoich kompetencji instytucje i organy Wspólnoty zapewniają, aby informacje gromadzone przez nie lub w ich imieniu były aktualne, dokładne i porównywalne.

2. Instytucje i organy Wspólnoty informują wnioskodawcę, na jego wniosek, o miejscu, w którym może on odnaleźć informacje na temat procedur pomiarowych, w tym metod analiz, poboru i wstępnej obróbki próbek, wykorzystanych przy gromadzeniu informacji, jeżeli są one dostępne. Alternatywnie mogą one odsyłać wnioskodawcę do standardowych procedur, które zostały wykorzystane.

Artykuł 6

Zastosowanie wyjątków dotyczących wniosków o udzielenie informacji dotyczących środowiska

1. W odniesieniu do art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, z wyjątkiem dochodzeń, w szczególności tych dotyczących możliwego naruszenia prawa wspólnotowego, uznaje się, że nadrzędny interes publiczny nakazujący ujawnienie informacji istnieje w przypadku, gdy wnioskowane informacje dotyczą emisji do środowiska. W odniesieniu do innych wyjątków określonych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 podstawy odmowy podlegają wykładni zawężającej, z uwzględnieniem interesu publicznego, któremu służy ujawnienie, oraz tego, czy wnioskowane informacje dotyczą emisji do środowiska.

2. Poza wyjątkami określonymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 instytucje i organy Wspólnoty mogą odmówić dostępu do informacji dotyczących środowiska w przypadku, gdy ujawnienie informacji mogłoby mieć negatywny wpływ na ochronę środowiska, którego dotyczą informacje, takiego jak miejsca lęgowe rzadkich gatunków.

Artykuł 7

Wnioski o uzyskanie dostępu do informacji, które nie są w posiadaniu instytucji lub organu Wspólnoty

W przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty otrzymuje wnioski o uzyskanie dostępu do informacji dotyczących środowiska i w przypadku gdy informacje te nie znajdują się w posiadaniu tej instytucji lub organu Wspólnoty, informuje ona wnioskodawcę, najszybciej jak jest to możliwe, ale nie później niż w ciągu 15 dni roboczych, o instytucji lub organie Wspólnoty lub o organie władzy publicznej w rozumieniu dyrektywy 2003/4/WE, do których, zgodnie z jej wiedzą, można się zwrócić o udzielenie wnioskowanych informacji, lub przekazuje wniosek odpowiedniej instytucji lub organowi Wspólnoty lub odpowiedniemu organowi władzy publicznej i informuje o tym wnioskodawcę.

Artykuł 8

Współpraca

W przypadku bezpośredniego zagrożenia zdrowia ludzkiego, życia lub środowiska, bez względu na to, czy jest ono spowodowane działalnością człowieka czy przyczynami naturalnymi, na wniosek organu władzy publicznej w rozumieniu dyrektywy 2003/4/WE instytucje i organy Wspólnoty współpracują z tymi organami władzy publicznej i udzielają im wsparcia w celu umożliwienia im natychmiastowego rozpowszechnienia w społeczeństwie, które mogłoby zostać tym dotknięte, wszelkich informacji dotyczących środowiska, które mogłyby umożliwić mu podjęcie środków w celu zapobieżenia szkodom lub zmniejszenia szkód wynikających z tego zagrożenia w zakresie, w jakim informacje te są w posiadaniu lub są przechowywane w imieniu instytucji i organów Wspólnoty lub tych organów władzy publicznej.

Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych zobowiązań ustanowionych przepisami prawnymi Wspólnoty, w szczególności decyzją nr 2119/98/WE i decyzją nr 1786/2002/WE.

TYTUŁ III

UDZIAŁ SPOŁECZEŃSTWA W ODNIESIENIU DO PLANÓW I PROGRAMÓW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO ŚRODOWISKA

Artykuł 9

1. Z wykorzystaniem właściwych praktycznych lub innych postanowień, instytucje i organy Wspólnoty zapewniają wczesne i skuteczne możliwości udziału społeczeństwa w trakcie przygotowywania, modyfikowania lub dokonywania przeglądu planów lub programów odnoszących się do środowiska, gdy wszystkie opcje są jeszcze otwarte. W szczególności w sytuacji, gdy Komisja opracowuje wniosek dotyczący takiego planu lub programu, który zostaje przedstawiony innej instytucji lub organowi Wspólnoty w celu podjęcia decyzji, zapewnia ona udział społeczeństwa na tym etapie przygotowawczym.

2. Instytucje i organy Wspólnoty określają zakres podmiotowy społeczeństwa, na które plan lub program ma lub może mieć wpływ lub które jest zainteresowane planem lub programem, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę cele niniejszego rozporządzenia.

3. Instytucje i organy Wspólnoty zapewniają, aby społeczeństwo, o którym mowa w ust. 2, było informowane za pomocą obwieszczeń publicznych lub innych odpowiednich środków, takich jak media elektroniczne, tam gdzie są one dostępne, na temat:

- a) projektu wniosku, jeżeli jest dostępny;
- b) informacji dotyczących środowiska lub oceny środowiskowej mających związek z przygotowywanym planem lub programem, jeżeli są dostępne; oraz
- c) praktycznych rozwiązań dotyczących udziału, w tym:
  - i) jednostki administracyjnej, od której można uzyskać odpowiednie informacje;
  - ii) jednostki administracyjnej, której można przedstawiać uwagi, opinie lub pytania; oraz
  - iii) odpowiednich terminów pozostawiających wystarczającą ilość czasu na poinformowanie społeczeństwa oraz przygotowanie i skuteczny udział w procesie podejmowania decyzji dotyczących środowiska.

4. Należy ustanowić termin do otrzymywania uwag, wynoszący co najmniej osiem tygodni. Tam, gdzie organizowane są spotkania lub rozprawy, należy o nich zawiadomić z co najmniej czterotygodniowym wyprzedzeniem. Terminy mogą być skracane w pilnych przypadkach lub gdy społeczeństwo miało już wcześniej możliwość przedstawienia uwag na temat danego planu lub programu.

5. Podejmując decyzję w sprawie planu lub programu odnoszącego się do środowiska, instytucje i organy Wspólnoty należyście uwzględniają skutki udziału społeczeństwa. Instytucje i organy Wspólnoty informują społeczeństwo o tym planie lub programie, w tym o jego treści oraz o powodach i kryteriach, na których opiera się decyzja, włączając w to informacje na temat udziału społeczeństwa.

TYTUŁ IV

WEWNĘTRZNA PROCEDURA ODWOŁAWCZA I DOSTĘP DO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI

Artykuł 10

Wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej aktów administracyjnych

1. Każda organizacja pozarządowa, która spełnia kryteria określone w art. 11, jest uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej do instytucji lub organu Wspólnoty, które przyjęły akt administracyjny zgodnie z prawem ochrony środowiska, lub w przypadku zarzutu zaniechania administracyjnego, które powinny być przyjęte taki akt.

Wniosek taki musi być sporządzony na piśmie w terminie nieprzekraczającym sześciu tygodni od daty przyjęcia aktu administracyjnego, powiadomienia o nim lub jego opublikowania, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza, lub w przypadku zarzutu zaniechania – sześciu tygodni od daty, w której akt administracyjny był wymagany. Wniosek musi wskazywać przyczyny odwołania.

2. Instytucja lub organ Wspólnoty, o których mowa w ust. 1, rozpoznaje każdy taki wniosek, chyba że jest on oczywiście bezzasadny. Instytucja lub organ Wspólnoty udziela zawierającej uzasadnienie odpowiedzi na piśmie, tak szybko, jak to jest możliwe, lecz nie później niż w terminie dwunastu tygodni od daty otrzymania wniosku.

3. W przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty, pomimo zachowania należytej staranności, nie są w stanie podjąć działania zgodnie z ust. 2, informują one organizację pozarządową, która złożyła taki wniosek, tak szybko, jak to jest możliwe, lecz nie później niż w terminie określonym w ust. 2, o powodach braku działania oraz o tym, kiedy zamierzają je podjąć.

W każdym przypadku instytucja lub organ Wspólnoty zobowiązana jest do podjęcia działania w terminie osiemnastu tygodni od daty otrzymania wniosku.

Artykuł 11

Kryteria uprawnienia na poziomie wspólnotowym

1. Organizacja pozarządowa jest uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej zgodnie z art. 10, pod warunkiem że:
  - a) jest niezależną osobą prawną o charakterze niezarobkowym zgodnie z prawem krajowym lub praktyką danego państwa członkowskiego;
  - b) podstawowym określonym celem jej działalności jest promowanie ochrony środowiska w kontekście prawa ochrony środowiska;
  - c) istnieje dłużej niż dwa lata i aktywnie realizuje cel, o którym mowa w lit. b);

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

d) jej cele i działalność obejmują sprawę będącą przedmiotem wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.

2. Komisja przyjmuje przepisy, które są niezbędne do zapewnienia przejrzystości i spójności stosowania kryteriów wymienionych w ust. 1.

Artykuł 12

Postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości

1. Organizacja pozarządowa, która złożyła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej zgodnie z art. 10, może wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z właściwymi postanowieniami Traktatu.

2. W przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty nie podejmuje działania zgodnie z art. 10 ust. 2 lub 3, organizacja pozarządowa może wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z właściwymi postanowieniami Traktatu.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Środki wykonawcze

Tam, gdzie jest to niezbędne, instytucja lub organ Wspólnoty dostosowuje swój regulamin wewnętrzny do przepisów niniejszego rozporządzenia. Takie dostosowania wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2007 r.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 28 czerwca 2007 r.

DYREKTYWA 2006/44/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 6 września 2006 r.****w sprawie jakości wód słodkich wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb****(tekst ujednoczony)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Dyrektywa 78/659/EWG Rady z dnia 18 lipca 1978 r. w sprawie jakości słodkich wód wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości dyrektywa ta powinna zostać ujednolicona.
- (2) Ochrona i poprawa środowiska wymaga podjęcia określonych działań chroniących wody przed zanieczyszczeniem, dotyczy to również wód słodkich, w których mogą żyć ryby.
- (3) Zarówno z ekologicznego, jak i z ekonomicznego punktu widzenia niezbędna jest ochrona populacji ryb przed różnymi szkodliwymi skutkami wprowadzania substancji zanieczyszczających do wód, takimi jak w szczególności redukcja populacji ryb określonych gatunków, a nawet, w pewnych przypadkach, zanikanie szeregu tych gatunków.
- (4) Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁵⁾ ma na celu zagwarantowanie osiągnięcia poziomów jakości wód powierzchniowych, które nie wywierają znacznego wpływu na środowisko naturalne oraz nie stwarzają zagrożenia dla środowiska naturalnego.

(5) Różnice pomiędzy przepisami obowiązującymi w różnych Państwach Członkowskich w zakresie jakości wody słodkiej, w której mogą żyć ryby, mogą stwarzać nierówne warunki konkurencji i w ten sposób bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(6) W celu osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie powinny określić wody, do których będzie się ona stosować, oraz będą musiały ustalić dla nich wartości dopuszczalne zgodne z niektórymi parametrami. Zostaną podjęte działania zapewniające, że wody wyznaczone w ten sposób będą odpowiadać tym wartościom w ciągu pięciu lat od ich wyznaczenia.

(7) Należy ustanowić przepisy, że wody słodkie, w których mogą żyć ryby, będą, na niektórych warunkach, uważane za spełniające te wartości parametryczne, nawet jeżeli określony procent próbek nie spełni wymienionych wartości granicznych.

(8) W celu zapewnienia, że jakość wód słodkich, w których mogą żyć ryby słodkowodne jest sprawdzana, należy pobierać minimalną liczbę próbek i wykonywać pomiary, odnoszące się do wymienionych w załączniku parametrów. Zależnie od jakości wody można zmniejszyć ilość pobieranych próbek lub zaprzestać ich pobierania.

(9) Państwa Członkowskie nie są w stanie kontrolować niektórych warunków naturalnych i dlatego, w pewnych przypadkach, niezbędna jest możliwość odstępstwa od niniejszej dyrektywy.

(10) Postęp naukowo-techniczny może spowodować konieczność szybkiego dostosowania pewnych wymogów ustanowionych w załączniku I. Dla ułatwienia wprowadzania w życie środków wymaganych w tym celu należy ustanowić procedurę umożliwiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją, zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 11.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 545) i decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁴⁾ Patrz: załącznik III, część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽¹¹⁾ Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa wewnętrznego dyrektyw określonych w załączniku III część B,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 4

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy jakości wód słodkich i ma zastosowanie do wód wyznaczonych przez Państwa Członkowskie jako wymagające ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wód w naturalnych lub sztucznych stawach rybnych, gdzie prowadzona jest intensywna hodowla ryb.

3. Celem niniejszej dyrektywy jest ochrona lub poprawa jakości wód słodkich płynących lub stojących, w których możliwe jest życie, lub, po zmniejszeniu czy eliminacji zanieczyszczeń, będzie możliwe życie ryb należących do:

- a) naturalnie zróżnicowanych gatunków lokalnych;
- b) gatunków, których obecność właściwe organy Państwa Członkowskiego uznają za pożądaną dla gospodarki wodnej.

4. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) określenie „wody łososiowe” oznacza wody, w których żyją lub będą mogły żyć ryby z gatunków takich jak łosoś (*Salmo salar*), pstrąg (*Salmo trutta*), lipień (*Thymallus thymallus*) i sieja (*Coregonus*);
- b) określenie „wody karpiove” oznacza wody, w których żyją lub będą mogły żyć ryby karpiove lub innych gatunków, np. szczupak (*Esox lucius*), okoń (*Perca fluviatilis*) i węgorz (*Anguilla anguilla*).

Artykuł 2

Parametry fizyczne i chemiczne dla wód wyznaczonych przez Państwa Członkowskie są wymienione w załączniku I.

Do celów stosowania tych parametrów wody dzieli się na łososiowe i karpiove.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie ustalają, dla wyznaczonych wód, parametry wymienione w załączniku I w kolumnach G oraz I. Parametry te powinny być zgodne z uwagami zawartymi w każdej z tych dwóch kolumn.

2. Państwa Członkowskie nie mogą wyznaczać mniej restrykcyjnych wartości od tych wyszczególnionych w załączniku I w kolumnie I i powinny dążyć do respektowania wartości z kolumny G, uwzględniając zasadę określoną w art. 8.

1. Państwa Członkowskie wyznaczają wody łososiowe i karpiove i mogą następnie wyznaczać dodatkowe wody.

2. Państwa Członkowskie mogą zmieniać wyznaczenie niektórych wód w wyniku pojawienia się czynników nieprzewidywanych w czasie wyznaczania, biorąc pod uwagę zasadę określoną w art. 8.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie tworzą programy w celu redukcji zanieczyszczeń i zapewnienia zgodności wyznaczonych wód w ciągu pięciu lat od ich wyznaczenia, zgodnie z art. 4, z wartościami ustanowionymi przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3, jak i uwagami znajdującymi się w kolumnach G oraz I załącznika I.

Artykuł 6

1. Do celów wprowadzenia w życie art. 5 wyznaczone wody uważa się za spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, jeżeli ich próbki pobierane przez okres 12 miesięcy w tym samym miejscu z minimalną częstotliwością określoną w załączniku I, wykazują zgodność zarówno z wartościami ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3, jak i uwagami zawartymi w załączniku I w kolumnach G i I, w przypadku:

- a) 95 % próbek dla parametrów: pH, BZT-5, azotany, niezjonizowany amoniak, całkowita zawartość azotanów amonu, całkowita zawartość chloru resztkowego, całkowita zawartość cynku i rozpuszczonej miedzi. Jeżeli częstotliwość pobierania próbek jest mniejsza niż jedna próbka miesięcznie, wszystkie wyżej wymienione wartości i uwagi są przestrzegane przy wszystkich próbkach;
- b) wartości procentowych wymienionych w załączniku I dla parametrów: temperatura i tlen rozpuszczony;
- c) średniego stężenia dla parametru: zawiesina ciała stałego.

2. Przypadki, w których wartości wyznaczone przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 3 lub uwagami ujętymi w załączniku I w kolumnach G i I, nie są przestrzegane, nie są brane pod uwagę przy obliczaniu wartości procentowych przewidzianych w ust. 1, jeżeli są one wynikiem powodzi lub innych klęsk żywiołowych.

Artykuł 7

1. Właściwe organy w Państwach Członkowskich przeprowadzają czynności związane z pobieraniem próbek, których minimalna częstotliwość określona jest w załączniku I.

2. Jeżeli właściwe organy stwierdzą, że jakość wyznaczonych wód jest znacznie wyższa od tej, która wynikałaby z zastosowania wartości ustanowionych zgodnie z art. 3 i uwagami zawartymi w załączniku I w kolumnach G oraz I, częstotliwość pobierania próbek może ulec zmniejszeniu. W razie braku zanieczyszczeń lub niewystępowania ryzyka pogorszenia się jakości wód właściwe organy mogą uznać pobieranie próbek za zbędne.

3. Jeśli pobieranie próbek wskazuje, że wartość ustanowiona przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 3 lub uwagą zawartą w załączniku I w jednej z kolumn G lub I nie jest spełniana, Państwo Członkowskie określi, czy jest to wynik przypadku, zjawiska przyrodniczego, czy też zanieczyszczenia, i przyjmie właściwe środki.

4. Dokładne miejsce pobierania próbek, odległość między nim a najbliższym położonym miejscem, gdzie zanieczyszczenia są zrzucane, oraz głębokość, z której próbki są pobierane, określają właściwe organy Państwa Członkowskiego, w szczególności na podstawie lokalnych warunków środowiska.

5. Niektóre referencyjne metody analizy odnośnych parametrów są określone w załączniku I. Laboratoria stosujące inne metody zapewniają, że uzyskane wyniki są równoważne lub porównywalne z wynikami wyszczególnionymi w załączniku I.

Artykuł 8

Wprowadzanie w życie środków podjętych na mocy niniejszej dyrektywy nie może w żadnym przypadku, bezpośrednio lub pośrednio, prowadzić do wzrostu zanieczyszczenia wody słodkiej.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie mogą, w dowolnym czasie, ustanowić bardziej restrykcyjne wartości dla wyznaczonych wód niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie. Mogą również wydać przepisy dotyczące parametrów innych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 10

W przypadku gdy wody słodkie przecinają lub stanowią granice państwowe między Państwami Członkowskimi i jeżeli jedno z tych państw rozważa wyznaczenie tych wód, państwa te konsultują się w celu określenia, do których odcinków może się stosować niniejsza dyrektywa, oraz w celu określenia konsekwencji, jakie należy wyciągnąć ze wspólnych celów w zakresie jakości; konsekwencje te zostaną określone, po formalnych konsultacjach, przez każde zainteresowane państwo. W tych obradach może uczestniczyć Komisja.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od niniejszej dyrektywy:

- w przypadku pewnych parametrów oznaczonych (0) w załączniku I z uwagi na wyjątkowe warunki pogodowe lub geograficzne;

- kiedy wyznaczone wody podlegają naturalnemu wzbogaceniu w pewne substancje, tak że wartości wymienione w załączniku I nie są uwzględniane.

Naturalne wzbogacenie oznacza proces, poprzez który bez interwencji człowieka dany zbiornik wodny otrzymuje z gleby pewne substancje w niej zawarte.

Artykuł 12

Takie zmiany, jeżeli są niezbędne przy dostosowywaniu do postępu naukowo-technicznego wartości parametrów G oraz metod analizy zawartych w załączniku I, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2.

Artykuł 13

- Komisję wspomaga Komitet ds. Dostosowania do Postępu Naukowo-Technicznego (zwany dalej „Komitetem”).
- W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

- Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 14

Do celów stosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie przekażą Komisji informacje dotyczące:

- wód wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 1, w formie streszczenia;
- zmiany w wyznaczeniu niektórych wód zgodnie z art. 4 ust. 2;
- przepisów ustanowionych w celu wprowadzenia nowych parametrów zgodnie z art. 9;
- stosowania odstępstw od wartości wymienionych w kolumnie I w załączniku I.

Bardziej ogólnie – Państwa Członkowskie przekażą Komisji, na jej uzasadniony wniosek, wszelkie informacje konieczne do stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 15

Co trzy lata i po raz pierwszy w okresie 1993–1995 włącznie Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wykonywania niniejszej dyrektywy w formie sprawozdania sektorowego, które obejmuje również inne stosowne dyrektywy wspólnotowe. Sprawozdanie to jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub szkicu opracowanego przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 dyrektywy Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska ⁽¹⁾. Kwestionariusz lub szkic jest przesyłany Państwom Członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem okresu objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie jest przesyłane Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu objętego sprawozdaniem.

Komisja publikuje sprawozdanie wspólnotowe w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.

Artykuł 16

Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17

Dyrektywa 78/659/EWG zostaje uchylona bez naruszenia zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK I
WYKAZ PARAMETRÓW

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove			Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Sposzczenia
	G	I	G	I	I			
1. Temperatura (°C)						Termometria	Co tydzień, zarówno powyżej, jak i poniżej punktu zrzutu wód ciepłych	Należy unikać nadmierne gwałtownych zmian temperatury
			1,5 °C		3 °C			
	<p>W szczególnych przypadkach Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą odstępstw o ograniczonym zakresie geograficznym, jeżeli właściwy organ może dowieść, że nie wywoła to szkodliwych skutków dla zrównowalonego rozwoju populacji ryb</p>							
2.	<p>Zrzuty wody podgrzanej nie mogą spowodować przekroczenia przez wodę poniżej punktu zrzutu wody podgrzanej (na krawędzi strefy mieszania) następującej temperatury:</p>							
			21,5 (0)		28 (0)			
			10 (0)		10 (0)			
	<p>Limit temperatury 10 °C dotyczy tylko okresów tarła gatunków, które potrzebują zimnej wody do rozmnażania się i tylko wód, które mogą zawierać takie gatunki</p>							
	<p>Limity temperatury mogą być jednakże przekraczane przez 2 % czasu</p>							

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Spostreżenia
	G	I	G	I			
2. Rozpuszczony tlen (mg/l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Kiedy stężenie tlenu spada poniżej 6 mg/l, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy art. 7 ust. 3. Właściwy organ musi dowieść, że nie wywoła to szkodliwych skutków dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Kiedy stężenie tlenu spada poniżej 4 mg/l, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy art. 7 ust. 3. Właściwy organ musi dowieść, że nie wywoła to szkodliwych skutków dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb	Metoda Winklera lub odpo-wiednie elektrody (metoda elektro-chemiczna)	Co miesiąc, minimum jedna próbka reprezentatywna dla warunków o niskim nasyceniu tlenem w dniu próbkowania Jednakże w przypadku podejrzenia o duże wahania dzienne należy pobrać przy- najmniej dwie próbki jed- nego dnia	
3. pH		6 do 9 (0) (1)		6 do 9 (0) (1)	Elektrometryczna kalibracja przy pomocy dwóch roz- tworów o znanych warto- ściach pH, najlepiej po obu stronach i blisko mierz- nego pH	Co miesiąc	
4. Zawiesina ciała stałego (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtrowanie przez przeponę filtracyjną 0,45 µm lub odwirowanie (minimum pięć minut, przeciętne przy- spieszenie 2 800 do 3 200 g) suszenie w temp. 105 °C i ważenie		Pokazane wartości stanowią stężenia przeciętne i nie dotyczą zawie- sin ciała stałego o szkodliwych właściwościach chemicznych. Powodzie mogą powodować powstanie szczególnie wysokich stężeń
5. BZT-5 (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6		Określenie O ₂ metodą Win- klera przed i po pięciodnio- wej inkubacji całkowitej ciemności w temp. 20 ± 1 °C (nitryfikacja nie powinna być zahamowana)		

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Sposzczerzenia
	G	I	G	I			
6. Fosfor całkowity (mg/l P)					Spektrofotometria absorpcji cząsteczek		<p>W przypadku jezior o przeciętnej głębokości między 18 i 300 m można zastosować następujący wzór:</p> $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ <p>gdzie:</p> <p>L = obciążenie wyrażone w mg P na metr kwadratowy powierzchni jeziora w ciągu roku</p> <p>$\bar{Z}$ = średnia głębokość jeziora w metrach</p> <p>T_w = teoretyczny czas odnowy wód jeziornych w latach</p> <p>W innych przypadkach wartości graniczne 0,2 mg/l dla wód łososiowych i 0,4 mg/l dla wód karpiowych, w przeliczeniu na PO_4, można uznać za inductive w celu zmniejszenia eutrofizacji</p>
7. Azotany (mg/l NO_2)	$\leq 0,01$		$\leq 0,03$		Spektrofotometria absorpcji cząsteczek		
8. Związki fenolowe (mg/l C_6H_5OH)		(²)		(²)	Na podstawie smaku		Badanie organoleptyczne tylko wówczas, kiedy zakłada się obecność związków fenolowych
9. Węglowodory ropochodne		(³)		(³)	Wizualnie Na podstawie smaku	Co miesiąc	Badanie wizualne regularnie raz w miesiącu, a organoleptyczne tylko wtedy, gdy zakłada się obecność węglowodorów

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Spostrzeżenia
	G	I	G	I			
10. Niezjonizowany amoniak (mg/l NH ₃)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Spektrofotometria absorpcji cząsteczek przy wykorzystaniu indofenolu lub metody Nesslera związanej z określeniem pH i temperatury	Co miesiąc	Wartości dla niezjonizowanego amoniaku mogą zostać przekroczone w postaci niewielkich szczytów dziennych
11. Całkowity amoniak (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (*)	≤ 0,2	≤ 1 (*)			
12. Całkowity chlor resztkowy (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	Metoda DPD	Co miesiąc	Wartości I odpowiadają pH = 6 Można zaakceptować wyższe stężenia chloru całkowitego, jeżeli pH jest wyższe
13. Cynk całkowity (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Spektrofotometria absorpcji atomów	Co miesiąc	Wartości I odpowiadają twardości wody 100 mg/l CaCO ₃ Dla poziomów twardości między 10 i 500 mg/l odpowiadające wartości graniczne można znaleźć w załączniku II
14. Rozpuszczona miedź (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Spektrofotometria absorpcji atomów		Wartości G odpowiadają twardości wody 100 mg/l CaCO ₃ Dla poziomów twardości między 10 i 300 mg/l odpowiadające wartości graniczne można znaleźć w załączniku II

(1) Sztuczne wahania pH w stosunku do wartości kontrolnych nie powinny przekraczać ± 0,5 dla jednostki pH w granicach między 6,0 i 9,0, pod warunkiem że te wahania nie zwiększają szkodliwości innych substancji obecnych w wodzie.

(2) Związki fenolowe nie mogą być obecne w takich stężeniach, które mają negatywny wpływ na smak ryb.

(3) Produkty ropopochodne nie mogą być obecne w wodzie w takich ilościach, które:

- powodują powstanie widocznej powłoki na powierzchni wody lub warstwy na dnie rzek i jezior,
- powodują wyczuwalny „naftowy” posmak mięsa ryb,
- mają szkodliwy wpływ na ryby.

(4) W szczególnych warunkach geograficznych i klimatycznych, w szczególności w przypadku niskiej temperatury wody i zmniejszonej nityfikacji, albo gdzie właściwe organy mogą dowieść, że nie występują szkodliwe skutki dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb, Państwa Członkowskie mogą ustanowić wartości wyższe niż 1 mg/l.

Sposzczenie ogólne:

Należy zauważyć, że wartości parametrów wymienione w niniejszym załączniku zakładają, iż pozostałe parametry, niezależnie od tego, czy są wymienione w niniejszym załączniku, czy nie, są korzystne. Implikuje to, że stężenia innych szkodliwych substancji są bardzo niskie.

Tam, gdzie występuje mieszanina dwóch lub więcej szkodliwych substancji, znaczenie może mieć wspólne oddziaływanie (efekt wzmacniający, synergiczny lub antagonistyczny).

Skróty:

G = wytyczna

I = obowiązkowe

(0) = możliwe są odstępstwa zgodnie z art. 11.

—

ZAŁĄCZNIK II

DANE DOTYCZĄCE CAŁKOWITEJ ZAWARTOŚCI CYNKU I MIEDZI ROZPUSZCZONEJ

Całkowita zawartość cynku

(patrz: załącznik I, nr 13, kolumna „Uwagi”)

Całkowite stężenie cynku (mg/l Zn) dla różnych wartości twardości wody między 10 a 500 mg/l CaCO₃:

	Twardość wody (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Wody łososiowe (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Wody karpiove (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Miedź rozpuszczona

(patrz: załącznik I, nr 14, kolumna „Uwagi”)

Stężenia miedzi rozpuszczonej (mg/l Cu) dla różnych wartości twardości wody między 10 a 300 mg/l CaCO₃:

	Twardość wody (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

(¹) Obecność ryb w wodach zawierających wysokie stężenie miedzi może wskazywać na przewagę rozpuszczonych związków miedziorganicznych.

ZAŁĄCZNIK III

Część A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(określone w art. 17)

Dyrektywa Rady 78/659/EWG (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 1) ⁽¹⁾	
Dyrektywa Rady 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48)	wyłącznie załącznik I lit. c)
Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36)	wyłącznie załącznik III pkt 26)

Część B

Nieuchylone akty zmieniające

(określone w art. 17)

Dyrektywa	Termin transpozycji
78/659/EWG	20 lipca 1980 r.
91/692/EWG	1 stycznia 1993 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 78/659/EWG została również zmieniona następującymi nieuchylonymi aktami:

- Akt przystąpienia z 1979 r.,
- Akt przystąpienia z 1985 r.,
- Akt przystąpienia z 1994 r.

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 78/659/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 i 2
Artykuł 1 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 1 ust. 3 zdanie wprowadzające
Artykuł 1 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)
Artykuł 1 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 1 ust. 3 lit. b)
Artykuł 1 ust. 4 zdanie wprowadzające	Artykuł 1 ust. 4 zdanie wprowadzające
Artykuł 1 ust. 4 tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 4 lit. a)
Artykuł 1 ust. 4 tiret drugie	Artykuł 1 ust. 4 lit. b)
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 akapit drugi
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 ust. 1 i 2	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 1 lit. a)
Artykuł 6 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 6 ust. 1 lit. b)
Artykuł 6 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 6 ust. 1 lit. c)
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9	Artykuł 9
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13 ust. 1 i art. 14	Artykuł 13
Artykuł 15 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 14 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 15 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 14 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 15 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 14 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 15 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 14 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 15 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 14 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 15 akapit drugi	Artykuł 14 akapit drugi
Artykuł 16	Artykuł 15
Artykuł 17 ust. 1	—
Artykuł 17 ust. 2	Artykuł 16
—	Artykuł 17
—	Artykuł 18
Artykuł 18	Artykuł 19
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
—	Załącznik III
—	Załącznik IV

DYREKTYWA 2006/68/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 6 września 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 77/91/EWG w sprawie tworzenia spółek akcyjnych i utrzymywania
oraz zmian wysokości ich kapitału****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 44 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu
Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich, w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału ⁽³⁾, określa wymagania w zakresie szeregu środków dotyczących kapitału, podejmowanych przez takie spółki.
- (2) W swoim komunikacie z dnia 21 maja 2003 r. dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowanym „Unowocześnienie prawa spółek i wzmocnienie ładu korporacyjnego w Unii Europejskiej – plan działania” Komisja formułuje wniosek stwierdzający, że uproszczenie i unowocześnienie dyrektywy 77/91/EWG przyczyniłoby się w znacznym stopniu do promowania skuteczności i konkurencyjności przedsiębiorstw bez ograniczania ochrony oferowanej akcjonariuszom i wierzycielom. Cele te mają znaczenie priorytetowe, jednak nie wpływają na potrzebę niezwłocznego ogólnego zbadania, czy możliwa jest alternatywa dla systemu utrzymania kapitału, która pozwoliłaby na odpowiednią ochronę interesów wierzycieli i akcjonariuszy spółki akcyjnej.
- (3) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia spółkom akcyjnym na wydawanie akcji za wkłady inne niż pieniężne bez stawiania im wymogu uzyskania specjalnych wycen dokonywanych przez biegłych rewidentów w przypadkach, w których istnieje wyraźny punkt

odniesienia dla wyceny takiego wkładu. Niemniej jednak powinno się zagwarantować prawo akcjonariuszy mniejszościowych do żądania przeprowadzenia takiej wyceny.

- (4) Spółki akcyjne powinny mieć możliwość nabywania własnych akcji do wysokości kapitału rezerwowego spółki przeznaczonego do podziału, a okres, na który na takie nabycie może zostać udzielone upoważnienie walnego zgromadzenia, powinien zostać przedłużony, tak aby zwiększyć elastyczność i ograniczyć obciążenia administracyjne spółek, które muszą natychmiast reagować na sytuację rynkową wpływającą na cenę ich akcji.
- (5) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia spółkom akcyjnym na udzielanie pomocy finansowej w celu nabycia ich akcji przez osobę trzecią do wysokości kapitału rezerwowego spółki przeznaczonego do podziału, tak aby zwiększyć elastyczność w zakresie zmian w strukturze własności kapitału zakładowego spółek. Możliwość ta powinna być uzależniona od istnienia zabezpieczeń, mając na uwadze cel niniejszej dyrektywy, jakim jest ochrona zarówno akcjonariuszy, jak i osób trzecich.
- (6) W celu wzmocnienia ujednoliconej ochrony wierzycieli we wszystkich państwach członkowskich wierzyciele powinni mieć możliwość, pod pewnymi warunkami, skorzystania z postępowania sądowego lub administracyjnego, w przypadku gdy ich wierzytelności są zagrożone w konsekwencji obniżenia kapitału spółki akcyjnej.
- (7) Aby zapobiegać nadużyciom na rynku, państwa członkowskie powinny uwzględnić, do celów wykonania niniejszej dyrektywy, przepisy dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽⁴⁾, rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych ⁽⁵⁾ oraz dyrektywy Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządkiem oraz powiadamiania o podejrzanym transakcjach ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 25.11.2005, str. 1.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2006 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r.⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.⁽⁴⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.⁽⁵⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.2003, str. 33.⁽⁶⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 70.

- (8) W związku z tym dyrektywa 77/91/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (9) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/91/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 ust. 1 tiret 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„— na Węgrzech:

nyilvánosan múködő részvénytársaság;”;

- 2) dodaje się art. 10a i 10b w brzmieniu:

„Artykuł 10a

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu art. 10 ust. 1, 2 i 3 w przypadku, gdy na podstawie decyzji organu administrującego lub zarządzającego przedmiotem wkładu innego niż pieniężny są zbywalne papiery wartościowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ^(*) lub instrumenty rynku pieniężnego zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 19 tej dyrektywy, a wartość tych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego jest obliczana według średniej ceny ważonej, po której były one przedmiotem obrotu na jednym lub kilku rynkach regulowanych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 14 powyższej dyrektywy w odpowiednio długim okresie, który zostanie określony w prawie krajowym, poprzedzającym datę faktycznego wniesienia odpowiedniego wkładu innego niż pieniężny.

Jednakże w przypadkach gdy na cenę tę wpłynęły wyjątkowe okoliczności, które znacząco zmieniłyby wartość aktywów w dacie ich faktycznego wniesienia, w tym w przypadkach, gdy rynek takich zbywalnych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego stracił płynność, dokonuje się ponownej wyceny z inicjatywy i na odpowiedzialność organu administrującego lub zarządzającego. Do celów ponownej wyceny stosuje się art. 10 ust. 1, 2 i 3.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu art. 10 ust. 1, 2 i 3 w przypadku, gdy na podstawie decyzji organu administrującego lub zarządzającego przedmiotem wkładu innego niż pieniężny są aktywa inne niż

zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego, o których mowa w ust. 1, w stosunku do których uznany niezależny biegły wydał już opinię na temat ich wartości godziwej i kiedy spełnione są następujące warunki:

- a) wartość godziwa jest ustalana na dzień przypadający nie wcześniej niż 6 miesięcy przed datą faktycznego wniesienia wkładu;
- b) wycena została przeprowadzona zgodnie z ogólnie przyjętymi standardami i zasadami wyceny obowiązującymi w państwie członkowskim, stosowanymi w odniesieniu do rodzaju aktywów mających stanowić przedmiot wkładu.

W przypadku wystąpienia nowych okoliczności kwalifikujących, które zasadniczo zmieniłyby wartość godziwą aktywów w dacie ich faktycznego wniesienia, dokonuje się ponownej wyceny z inicjatywy i na odpowiedzialność organu administrującego lub zarządzającego. Do celów ponownej wyceny stosuje się art. 10 ust. 1, 2 i 3.

W przypadku braku takiej ponownej wyceny jeden lub więcej akcjonariuszy, posiadających łączny udział wynoszący przynajmniej 5 % subskrybowanego kapitału spółki w dniu podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału, mogą zażądać przeprowadzenia wyceny przez niezależnego biegłego; w tym przypadku stosuje się art. 10 ust. 1, 2 i 3. Taki akcjonariusz lub akcjonariusze mogą złożyć wniosek aż do dnia wniesienia wkładu, pod warunkiem że w dniu złożenia takiego wniosku posiadają oni nadal, tak jak w dniu podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału, łączny udział wynoszący przynajmniej 5 % subskrybowanego kapitału spółki.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu art. 10 ust. 1, 2 i 3 w przypadku, gdy na podstawie decyzji organu administrującego lub zarządzającego przedmiotem wkładu innego niż pieniężny są aktywa inne niż zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego, o których mowa w ust. 1, których wartość godziwa wynika z wartości poszczególnych aktywów, określonej w sprawozdaniu finansowym za poprzedni rok obrotowy, pod warunkiem że sprawozdanie finansowe zostało poddane kontroli zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych ^(**).

Ustęp 2 akapity drugi i trzeci stosuje się odpowiednio.

Artykuł 10b

1. W przypadku gdy wkład inny niż pieniężny, o którym mowa w art. 10a, zostaje wniesiony bez sprawozdania biegłego rewidenta, o którym mowa w art. 10 ust. 1, 2 i 3, oprócz wymagań określonych w art. 3 lit. h) i w terminie jednego miesiąca od daty faktycznego wniesienia wkładu, ogłasza się oświadczenie zawierające następujące informacje:

- a) opis przedmiotowego wkładu innego niż pieniężny;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

- b) jego wartość, źródło tej wyceny oraz, w stosownych przypadkach, metodę wyceny;
- c) oświadczenie, czy uzyskana wartość odpowiada przynajmniej liczbie, wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, wartości księgowej oraz, w stosownych przypadkach, nadwyżce emisyjnej akcji przeznaczonych do emisji w zamian za taki wkład;
- d) oświadczenie o braku nowych okoliczności kwalifikujących w odniesieniu do pierwotnej wyceny.

Ogłoszenia dokonuje się w sposób określony w przepisach każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

2. W przypadku gdy proponuje się wniesienie wkładu innego niż pieniężny bez sprawozdania biegłego rewidenta, o którym mowa w art. 10 ust. 1, 2 i 3, w odniesieniu do proponowanego podwyższenia kapitału, które ma zostać dokonane zgodnie z art. 25 ust. 2, należy opublikować ogłoszenie zawierające datę podjęcia decyzji o podwyższeniu i informacje wymienione w ust. 1, w sposób określony w przepisach każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG, przed wniesieniem aktywów w formie wkładu innego niż pieniężny. W tym przypadku oświadczenie zgodnie z ust. 1 ogranicza się do oświadczenia, że od dnia opublikowania powyższego ogłoszenia nie wystąpiły żadne nowe okoliczności kwalifikujące.

3. Każde państwo członkowskie zapewnia odpowiednie gwarancje zapewniające zgodność z procedurą określoną w art. 10a oraz w niniejszym artykule, w przypadku gdy wkład inny niż pieniężny jest wnoszony bez sprawozdania biegłego rewidenta, o którym mowa w art. 10 ust. 1, 2 i 3.

(^(*)) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/31/WE (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

(^(*)) Dz.U. L 157 z 9.6.2006, str. 87.”;

- 3) w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

- a) wyrazy „art. 10” zastępuje się wyrazami „art. 10 ust. 1, 2 i 3”;

- b) dodaje się następujące zdanie:

„Artykuły 10a i 10b stosuje się odpowiednio.”;

- 4) artykuł 19 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla zasady równego traktowania wszystkich akcjonariuszy będących w takiej samej sytuacji oraz dla dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (^(*)), państwa członkowskie mogą zezwolić spółce na nabywanie własnych akcji przez nią samą albo za pośrednictwem osoby działającej we własnym imieniu, ale na rachunek tej spółki. W zakresie, w jakim nabycie takie jest

dozwolone, państwa członkowskie zezwalają na jego dokonanie z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) upoważnienie jest udzielane przez walne zgromadzenie, które określa warunki i zasady takiego nabycia, a w szczególności maksymalną liczbę akcji do nabycia, okres, na który zostaje udzielone upoważnienie, którego maksymalną długość określa prawo krajowe, przy czym nie może ona jednak przekraczać 5 lat, oraz, w przypadku odpłatnego nabycia, maksymalną i minimalną wysokość zapłaty. Członkowie organu administrującego lub zarządzającego upewniają się, że w momencie dokonywania każdego nabycia objętego upoważnieniem zachowane są warunki, o których mowa w lit. b) i c);

- b) nabycie, łącznie z akcjami uprzednio nabytymi przez spółkę i będącymi w jej posiadaniu oraz akcjami nabytymi przez osobę działającą we własnym imieniu, ale na rachunek spółki, nie mogą powodować obniżenia aktywów netto poniżej kwoty, o której mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) i b);

- c) transakcja może obejmować wyłącznie akcje w pełni opłacone.

Ponadto państwa członkowskie mogą również poddać nabycie w rozumieniu akapitu pierwszego któremukolwiek z następujących warunków:

- i) wartość nominalna lub, w przypadku jej braku, wartość księgowa nabytych akcji, w tym akcji nabytych uprzednio przez spółkę i będących w jej posiadaniu oraz akcji nabytych przez osobę działającą we własnym imieniu, ale na rachunek spółki, nie może przekroczyć wysokości, która zostanie określona przez państwa członkowskie. Wysokość ta nie może być niższa niż 10 % subskrybowanego kapitału;

- ii) uprawnienie spółki do nabycia własnych akcji w rozumieniu akapitu pierwszego, maksymalna liczba akcji do nabycia, okres obowiązywania uprawnienia oraz maksymalna lub minimalna wysokość zapłaty są określone w statucie lub akcie założycielskim spółki;

- iii) spółka wypełnia określone obowiązki sprawozdawcze i informacyjne;

- iv) od niektórych spółek, określonych przez państwa członkowskie, można żądać umorzenia nabytych akcji, pod warunkiem że kwota równa wartości nominalnej umorzonych akcji zostanie włączona do rezerwy, która nie może być przeznaczona do podziału między akcjonariuszy, z wyjątkiem obniżenia kapitału subskrybowanego. Rezerwa ta może być wykorzystana wyłącznie w celu podwyższenia kapitału subskrybowanego w drodze kapitalizacji rezerw;

- v) nabycie akcji pozostaje bez uszczerbku dla zaspokojenia roszczeń wierzycieli.

(^(*)) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.”;

- 5) w art. 20 ust. 3 wyrazy „art. 15 ust. 1 lit. a)” zastępuje się wyrazami „art. 15 ust. 1 lit. a) i b)”;
- 6) artykuł 23 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają spółce na bezpośrednio albo pośrednio dokonywanie zaliczkowych wypłat lub udzielanie pożyczek, lub ustanawianie zabezpieczeń w celu nabycia jej własnych akcji przez osobę trzecią, uzależniają one takie transakcje od spełnienia warunków określonych w akapitach drugim, trzecim, czwartym i piątym.

Transakcji dokonuje się na odpowiedzialność organu administrującego lub zarządzającego na rzetelnych warunkach rynkowych, szczególnie w odniesieniu do odsetek otrzymywanych przez spółkę oraz w odniesieniu do zabezpieczeń ustanowionych na rzecz spółki z tytułu pożyczek i zaliczek, o których mowa w akapicie pierwszym. Należy dokładnie sprawdzić wypłacalność osoby trzeciej lub, w przypadku transakcji wielostronnych, każdej ze stron.

Organ administrujący lub zarządzający przedstawia transakcje do uprzedniej akceptacji walnego zgromadzenia, a walne zgromadzenie działa w tym zakresie zgodnie z zasadami dotyczącymi quorum i większości ustanowionymi w art. 40. Organ administrujący lub zarządzający przedkłada walnemu zgromadzeniu pisemne sprawozdanie wskazujące powody transakcji, interes spółki w dokonaniu takiej transakcji, warunki dokonania tej transakcji, ryzyko związane z transakcją w zakresie płynności i wypłacalności spółki oraz cenę, za jaką osoba trzecia ma dokonać nabycia akcji. Sprawozdanie to podlega złożeniu w rejestrze w celu jego ogłoszenia zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

Łączna pomoc finansowa przyznawana osobom trzecim nie może w żadnym czasie prowadzić do obniżenia wartości aktywów netto poniżej kwoty określonej w art. 15 ust. 1 lit. a) i b), uwzględniając również każde obniżenie wartości aktywów netto, które mogło nastąpić w wyniku nabycia przez spółkę lub na rachunek spółki własnych akcji, zgodnie z art. 19 ust. 1. Spółka umieszcza w bilansie po stronie pasywów niepodlegającą podziałowi rezerwę w wysokości łącznej pomocy finansowej.

W przypadku gdy osoba trzecia z pomocą finansową ze strony spółki nabywa własne akcje tej spółki w rozumieniu art. 19 ust. 1 lub subskrybuje akcje wyemitowane w ramach podwyższenia subskrybowanego kapitału, takie nabycie lub subskrypcja jest realizowane za godziwą cenę.”;

- 7) dodaje się art. 23a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 23a

W przypadkach gdy poszczególni członkowie organu administrującego lub zarządzającego spółki będącej stroną transakcji, o której mowa w art. 23 ust. 1, lub organu administrującego lub zarządzającego jednostki dominującej w rozumieniu art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (*) lub sama jednostka dominująca lub osoby działające we własnym imieniu, ale na rachunek

członków takich organów lub takich jednostek są jednocześnie stroną przeciwną takiej transakcji, państwa członkowskie zapewniają za pomocą odpowiednich zabezpieczeń, aby transakcja taka nie była sprzeczna z najlepszym interesem spółki.

(*) Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/43/WE.”;

- 8) artykuł 27 ust. 2 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Stosuje się art. 10 ust. 2 i 3 oraz art. 10a i 10b.”;

- 9) artykuł 32 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W przypadku obniżenia kapitału subskrybowanego przynajmniej ci wierzyciele, których wierzytelności powstały przed ogłoszeniem decyzji o obniżeniu, mają przynajmniej prawo do uzyskania zabezpieczenia wierzytelności, które nie stały się wymagalne przed datą takiego ogłoszenia. Prawo to nie może zostać wyłączone przez państwa członkowskie, chyba że wierzyciel dysponuje odpowiednimi zabezpieczeniami lub zabezpieczenia takie nie są konieczne, biorąc pod uwagę aktywa spółki.

Państwa członkowskie ustalają warunki wykonywania prawa określonego w akapicie pierwszym. W każdym przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele mogli zwrócić się do odpowiedniego organu administracyjnego lub sądowego o odpowiednie zabezpieczenia, pod warunkiem że są w stanie wykazać w sposób wiarygodny, że z powodu obniżenia kapitału subskrybowanego zaspokojenie ich roszczeń jest zagrożone oraz że nie uzyskali odpowiednich zabezpieczeń od spółki.”;

- 10) artykuł 41 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą odstąpić od art. 9 ust. 1, art. 19 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze oraz od art. 25, 26 i 29 w zakresie, w jakim odstępstwa takie są niezbędne do przyjęcia lub stosowania przepisów mających na celu zachęcenie pracowników lub innych grup osób określonych przez prawo krajowe do uczestnictwa w kapitale przedsiębiorstw.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 15 kwietnia 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący
